

Навіны №3

РАДАУ

БНФ "Адраджэнъне"

ліпень 1999 году

інфармацыйны бюлетэнь

У НУМАРЫ

Лявон Баршчэўскі -- ЯК МЫ КІРАВАЛІ ФРОНТАМ ■

Вінцук Вячорка -- СЛУХАЙМА СЯБЕ! ■

(Трэнінг-семінар для актыўістых з Фронту)

Юры Хадыка -- ТАКТЫКА ФРОНТУ ■

(Вытрымкі з даклада на V Зьезьдзе)

ЗВАРОТ ДА ЗЬЕЗДУ зь Берасьцейскай філіі ■

АД РЭДАКЦЫІ: Шаноўны чытача!

Дзіўным і незразумелым можа падацца на першы пагляд выпадак, які здарыўся з накладам другога нумару бюлетэню!

Сакратаром Управы сп. Ул. Юхно было вывезена ў лес і спаліана палова накладу!

Як казаў Рэмарк вуснамі аднаго з герояў свайго твору: "А на Заходнім фронце ўсё спакойна!".

А ў гэты час фашистыя палілі кнігі на пляцах Бэрліну...!!!

Лявон
БАРШЧЭЎСКІ,
В.а. Старшыні
БНФ "Адраджэнъне"

ЯК МЫ КІРАВАЛІ ФРОНТАМ

Бурлівия падзеі тых гадоў плянаваліся калектыўным кіраўніцтвам арганізацыі, і перакананым прыхільнікам такога кіраўніцтва я быў. Менавіта такое кіраванье, зрешты, прадугледжвае наш Статут. Калі ў траўні 1996 г. Зянон Пазняк прапанаваў зацвердзіць мяне выканайцам абавязкаў Старшыні БНФ "Адраджэнъне", я пагадзіўся на гэта зьяўляючыся, і якраз пры ўмове, што ўсе істотныя палітычныя рашэнні ў Фронце будуць прымата шляхам калектыўнага абмеркаванья, праз кансансус намеснікаў старшыні й сакратара Управы. Да пятага зъезду гэтая схема працавала больш-менш бяз збояў, прычым

Надышоў час распавесьці пра тое, якія праблемы існавалі ў кіраўніцтве Беларускім Народным Фронтам у 1997--99 гадах, калі ўвесь міжъездаўскі перыяд старшыня арганізацыі знаходзіўся за межамі Беларусі. Гэты аповед дасыць магчымасць разабрацца, чаму зладжаная систэма кіраўніцтва, якая шмат у чым забясьпечыла эфектыўную "Вясну-96" і неправальную "Вясну-97", у два апошнія гады перастала функцыянуваць, а менавіта гэта адбылося пасля пятага зъезду Фронту.

калектыўныя характар прыманых рашэнні ўсплываючыя з калектыўнай адказнасцю і ўзаемападстрахоўкай кіраўнікоў Фронту.

Вядома, ня варт ідэалізаваць і гэтую схему, але ў сітуацыі, якая склалася на той момант, калі старшыня апынуўся далёка ад гарачых штодзённых спраў арганізацыі, яна, паўтаруся, спрацоўвала. Вялікія праблемы пачаліся менавіта пасля мінулага зъезду. Перадгісторыя была наступная. Спадару Зянону Пазняку і некаторым іншым нашым калегам усё болей не падабаліся асобныя палітычныя дзеяньні намесніка Старшыні прафэсара Юрыя Хадыкі, ягоная прыродная схільнасць да кампрамісаў. Не заўсёды яна была даспадобы і мне, але мне ў галаву не прыходзіла паставіць пад сумнёў права сп. Хадыкі ўваходзіць у найвышэйшае кіраўніцтва Фронту -

права як маральнае (узгадайма герайчную галадоўку 1996 году), так і палітычнае (у найвышэйшым кіраўніцтве Фронту ён знаходзіўся ад першага зъезду БНФ). Пагаджаўся з гэтым напачатку і Зянон Пазняк. Але за трох дні да пачатку мінулага зъезду, як вы ведаце, я трапіў у турму, і калі мяне на зъезд адпусцілі - напярэдадні, у 10 гадзін увечары, я атрымаў ад Старшыні Фронту прапанову спадара Хадыку намеснікам болей не выбіраць, а замест яго выбраць намеснікам Старшыні Фронту сп. Сяргея Папкова. Разумеючы палітычную несувиемнасць гэтих дзівюх фігураў, я, аднак, не ўстаяў перад націскам сп. Пазняка і здолеў адно дамагчыся, як мне тады здавалася, кампрамісу - каб сп. Пазняк пропанаваў на зъезьдзе ў свае намеснікі іх абодвух.

(працяг на 2-й старонцы)

(працяг, начатак на 1-й старонцы)

Як цяпер я бачу, менавіта прыход у кіраўніцтва сп. Папкова і парушыў там ранейшы баланс сілаў і, па сутнасці, разбурыў магчымасць прымаць кансэнsusныя рашэнні.

Чаму ж я пагадзіўся на кандыдатуру сп. Папкова? Вы памятаеце, як у дакладзе на пятym зъездзе я наракаў на слабое фінансавае забесьпячэнне дзейнасці Фронту як малгутны тормаз у нашай рэальнай працы. Ведаючы (хоць і даволі цымна) пра пэўны досьвед сп. Папкова ў прадпрымальніцкай дзейнасці, я спадзяваўся, што ён актыўна зоймецца менавіта гэтым вельмі важным аспектам арганізацыі нашага функцыянування. Дзеля гэтага ўсё кіраўніцтва было гатавае даць яму ўсе неабходныя паўнамоцтвы, і гэта было зроблена. Нагадваю, што жнівеньскі сойм 1997 года афіцыйна ў склаў адказнасць за фінансавае забесьпячэнне Управы на сп. Папкова, а на лістападаўскім сойме таго ж году сп. Папкоў атрымаў дадатковыя (адмыслюва нават не прадугледжаныя статутам Фронту) паўнамоцтвы каардынатора Управы. Сёння я бачу ў гэтым (*а ініцыятыва зноў-такі тут была мая*) чарговую сваю памылку, бо нават пытанье пра здабыванне грошай на арэнду нашай цэнтральнай сядзібы вырашалася самим недарэчным чынам. Мы мусілі тады плаціць больш як 1100 далераў штогод, каб вырашыць пытанье пра афіцыйнае разъмяшчэнне ў нашым офісе яшчэ некалькіх арганізацый. І тут проста герайчныя выслікі рабілі іншыя кіраўнікі Фронту, і напрыклад сп. Вінцук Вячорка, каб знайсці гэтыя фантастычныя для нас сродкі. У выніку мы фактычна не маглі аказваць дапамогі ахвярам рэпресіяў, падтрымліваць неяк нашыя мясцовыя арганізацыі, дый на акцыі грошай у такой ситуацыі не магло хапаць. Варта тут прывесці й самы сьвежы прыклад. 9 ліпеня сёлета Аргкамітэтам шостага зъезду БНФ "Адраджэнне" сп. Папкову было прапанавана стаць адказным за фінансавае забесьпячэнне гэтага зъезду. На наступны тыдзень, 16 ліпеня, ён адмовіўся зрабіць і гэта. І зноў аўральным мэтадам гэтае пытанье

давялося вырашаць старшыні Аргкамітэту сп. Вячорку.

Паколькі і ў мяне з пошуками неабходных для Фронту сродкаў часта бывалі вялікія цяжкасці, я абсолютна мог бы зразумець і гэтыя цяжкасці сп. Папкова, калі б не адно "але". У той самы час ён, сп. Папкоў, нейкім чынам знаходзіў вялізныя сумы, напрыклад, на паездкі на фронтаўскім аўтамабілі (з кіроўцам сп. Юхо) у Польшчу і нават ў Францыю, значныя сумы на друкаваныне вялікай колькасцю на рызографе кожнага выступу (факса) сп. Пазняка ды рассыланыне гэтых і іншых матэрыялаў па нашых структурах. Удакладню: толькі тых матэрыялаў, якія адлюстроўвалі пазыцыю самога сп. Папкова па тых ці іншых пытаньнях. Да прыкладу, калі

выступаў на Сойме, напрыклад, выканаўцы абязважаючай старшыні Фронту Баршчэўскага альбо намеснікаў старшыні Фронту спадароў Хадыкі, Вячоркі, Гусака такога гонару з боку сп. Папкова і Управы не ўдастайваўся.

Вядома, сп. Папкоў можа сказаць, што гэта ён *за свае гроши ўзяўся распаўсюджваць* тое, што яму болей даспадобы. Толькі тут узынікае пытанье: ці ў палітычнай арганізацыі права на шырокое распаўсюджванье інфармацыі павінен мець толькі той, у каго на гэта ёсьць гроши? Другое пытанье: ці былі гэтыя гроши сп. Папкова выключна ягонымі ўласнымі грашымі? Ці не зарабляліся яны з выкарыстаннем імя і маёмаўцы

(напрыклад, таго ж аўтамабіля)

Фронту? Пытаньня ў тут, вядома, болей, чым адказаў. Вось так перад самым шостым зъездам у часткі сяброў Фронту ўзынікла ідэя выдання "Навінаў радаў БНФ "Адраджэнне""", супольна былі знойдзеныя сродкі на гэта - прычым кола аўтараў там не абмяжоўвалася.

Але вярнуся непасрэдна да праблемы кіравання Фронтом. Пасьля пятага зъезду фармавалася Управа БНФ - наш галоўны выканаўчы орган, які насе на сабе ўвесці цяжар штодзённай працы тут, у Беларусі. Вы ведаеце, што Сойм, галоўны палітычны орган, быў выбраны на зъездзе з самым поўным улікам думкі Старшыні Фронту - што натуральна. І я таксама -- што зусім лягічна -- паставіў перад сп. Пазняком (5-6 жніўня 1997 г. у часе сустэрчы зь ім у Кіеве) пытанье аб складзе

Управы, бо адказнасць за арганізацыю выканання рашэнняў зъезду й Сойму ў Беларусі так ці іншай найперш клалася пэрсанальная на мяне. Аднак мае прапановы наконт падзелу працы ва Управе і асобных пэрсаналіяў былі фактычна Старшынём праігнараваныя, таму ў той жа дзень, 6 жніўня, я напісаў на яго імя заяву з просьбай вызваліць мяне ад выканання абязважаючай старшыні.

(заканчэнне на 9-й старонцы)

(Чарнобыльскі Шлях-96) Фота Irax-ProMedia

старшыня Гомельскай гарадзкой рады Фронту сп. Старчанка напісаў артыкул пра сёлетнюю презыдэнцкую кампанію, у якім выказваліся такія ж ацэнкі гэтай кампаніі, як у сп. Папкова, то і яго артыкул быў імгненна памножаны і разасланы па структурах Фронту. Гэтак рабілася два гады. І ў гэтым у прынцыпе нічога кепскага няма, бо сябры Фронту павінны атрымліваць як мага болей інфармацыі пра пазыцыю, ацэнкі як кіраўнікоў, так і шараговых фронтаўцаў. Але ж тут ситуацыя склалася зусім іншая. Ніводзін са шматлікіх артыкуулаў ці

Vianuk VYCHORKA
Намеснік
Старшыні
БНФ "Адраджэнъне"

СЛУХАЙМА СЯБЕ!

У праграме сэмінару-практыкуму адбыліся інтэрактыўныя (гэта значыць дыялягічныя) паседжанні на тэмы "**Як папулярызаваць нацыянальна-незалежніцкую ідэю**", "**Як палепшыць імідж нашай арганізацыі**", "**Як здабыць рэсурсы для працы арганізацыі**", "**Як правільна наладзіць працу арганізацыі**". Уся гаворка стала "мазгавым штурмам" дзеля адказу на галоўнае пытаньне: **"Як аднавіць папулярнасць Фронту і забясьпечыць яго прыход да ўлады"**.

Мінулае суботы трэй камісіі БНФ -- прапаганды й контрапрапаганды, Правабарончая і па сувязях з рабочым рухам, а таксама грамадзкія арганізацыі "Вясна-96", "Беларуская пэрспэктыва", Цэнтар Супольнасць і газета "Рабочы" наладзілі ў сядзібе БНФ на вул. Варвашэні, 8 сэмінар-практыкум для актыўістаў Бе-

ларускага Народнага Фронту "Адраджэнъне" на тэму "**Як зрабіць выніковай працу нашай арганізацыі**". На сэмінар прыехаў 41 чалавек з усіх рэгіёнаў Беларусі, пераважна -- дэлегаты будучага VI зыезду БНФ. Практыкум праводзілі Алеся Стральцоў, Віктар Івашкевіч, Уладзімір Падгол і аўтар

гэтага артыкулу.

Але перадусім удзельнікам было прапанавана зрабіць добра вядомы спэцыялістам у галіне мэнеджменту SWOT-аналіз цяперашняга становішча й магчымасцяў нашай арганізацыі (гл. табліцу). Фактыры нашае нутраное моцы, нутраное

(працяг на 4-й старонцы)

Вынікі калектыўнага SWOT-аналізу БНФ

(Трэнінг-сэмінар для мясцовых актыўістаў БНФ. 24 ліпеня 1999)

<p>Н у т р а н ы я</p> <p>Strengths (Моцныя бакі)</p> <p><i>A. Псыхалягічныя, іміджавыя</i></p> <p>Нацыянальная ідэя як матыў дзеянасці</p> <p>Мэтанакіраванасць</p> <p>Успрыняцце Фронту як праўдзівай сілы</p> <p>Дзесяцігадовы досьвед працы</p> <p>Вядомасць і пазнавальнасць</p> <p>Аўтарытэт (нават ворагі паважаюць, бо баяцца)</p> <p><i>B. Арганізацыйныя</i></p> <p>Арганізаванасць</p> <p>Наяўнасць агульнанацыянальнай структуры</p> <p>Высокі адукатыўны цэнз сяброў БНФ</p> <p>Параўнальная масавасць</p> <p>Наяўнасць як руху, так і партыі БНФ</p> <p>Моцны лідэр</p>	<p>Weaknesses (Слабасці)</p> <p><i>A. Псыхалягічныя, іміджавыя</i></p> <p>Несфармульванасць нацыянальнасці</p> <p>Недахоп станоўчага іміджу ў Фронта</p> <p>Стомленасць ад безвыніковае працы</p> <p>Праблемы міжлюдзкіх стасункаў у Фронце</p> <p><i>B. Арганізацыйныя</i></p> <p>Недахоп матэрыяльна-тэхнічных рэсурсаў</p> <p>Недастатковасць прафесіяналізму</p> <p>Неадэкатнасць радыкальных словаў і справаў</p> <p>Адсутнасць сваёй прэзы</p> <p>Праблемы ў кіраўніцтве Фронту</p> <p>Недасканалае кіраваньне і систэма прыняцця рашэнняў</p> <p>Адсутнасць систэмы працы з кадрамі</p> <p>Неаптымальнасць ўзроставае структуры</p> <p>Распыленасць на працу ў няўрадавых арганізацыях</p> <p>Наяўнасць як руху, так і партыі БНФ</p> <p>Лідэр за мяжой</p>
<p>В о н կ а в ы я</p> <p>Opportunities (Навыкарыстаныя рэсурсы)</p> <p><i>A. Электаральныя й палітычныя</i></p> <p>Шмат людзей незалежніцкіх паглядаў па-за Фронтам</p> <p>Пратэсты рабочых і прадпрымальнікаў</p> <p>Уздым грамадзкіх арганізацыяў</p> <p>Грамадзкія і палітычныя арганізацыі зь незалежніцкімі паглядамі</p> <p>Беларускія незалежныя СМИ</p> <p>Памылкі Лукашэнкі</p> <p><i>Арганізацыйныя</i></p> <p>Адукацыйныя й рэсурсавыя магчымасці няўрадавых арганізацыяў</p> <p>Замежная прадстаўніцтвы БНФ</p> <p><i>Замежнапалітычныя</i></p> <p>Слабасць расейскай імпэрыі</p> <p>Згода Захаду дапамагаць беларускай дэмакратыі</p>	<p>Threats (Пагрозы)</p> <p><i>A. Электаральныя й палітычныя</i></p> <p>Перавага ў электараце Homo sovieticus</p> <p>Русіфікацыя</p> <p>Правакацыйнасць спэцслужбаў</p> <p>Дэзінфармацыя ў беларускіх афіцыйных СМИ</p> <p>Беларускія незалежныя СМИ</p> <p>Праразыўнікі</p> <p>Эканамічны інтарэс намэнклатурных клянаў</p> <p>Разбуранасць праўнага поля</p> <p><i>B. Замежнапалітычныя</i></p> <p>Расейская імперская палітыка</p> <p>Расейскія СМИ</p> <p>Расейская мас-культура</p> <p>Геастратэгічнае становішча Беларусі</p> <p>Замежны капитал, звязаны з Расеяй</p>

(працяг, пачатак на 3-й старонцы)

слабасьці, вонкавых нескарыстаних магчымасцяў і, урэшце, вонкавых пагрозаў. Мне давялося толькі згрупаваць іх тэматычна ў межах кожнае чвэрткі табліцы.

Нагадаю: кожны называў пазыцыі, якія лічыў патрэбным, і сьпіс можна дапаўняць. Але цешыць, што найдаўжэйшым апынуўся сьпіс нявыкарыстаних магчымасцяў, і съмела можам укладаць іх у праграму асвяення. Бо Фронт устане кантролюваць узрост і сацыяльнае, і грамадзкае актыўнасці. І зусім недапушчальна, калі ў нашым грамадзстве тых, хто падзяляе незалежніцкія каштоўнасці, у 7-9 разоў болей, чым тых, хто давярае Фронту.

Лёгка заўважыць: некаторыя пазыцыі паўтараюцца як у левай (моцныя бакі), гэтак і ў правай (слабасьці) частках табліцы. Гэта, прыкладам, **незалежныя СМІ**. Адкуль такая дыямэтральна процілеглая трактоўка? Бо відавочна, што незалежныя сродкі інфармацыі -- адзін з найбольш істотных і рэальных здабыткаў пасълякамуністычнае гісторыі Беларусі. Калі ж нехта ўспрымае незалежныя газэты як пагрозу Фронту -- значыць, ён мысліць таталітарнымі стэрэатыпамі: замест таго каб прафесійна працаваць з рэдакцыямі і журналістамі, прафесійна вучыць сваіх прэс-аташэ й журналістаў, урэшце, выдаваць свае газэты (як усё гэта робяць палітычныя партыі ва ўсім сьвеце) -- прасьцей клеіць ярлыкі на незалежную прэсу, якой і без таго дастаецца ад рэжыму ня менш за нас.

Некалькі арганізацыйных і псыхалагічна-іміджавых перавагаў (раздзел табліцы "Моцныя бакі") нэўтралізуюцца адным радочкам у раздзеле "Слабасьці": **Недахоп станоўчага іміджу ў Фронту**. Можна быць добра структураванымі й дасягнуць ідэальнае дысцыпліны выканання загадаў, але калі не падпрадкаваць працу палітычнага руху заваяванню папулярнасці ў людзей -- уся арганізацыйная праца застанецца вавёрчыным бегам у коле.

Менавіта з рознага разумення задачы, якая стаіць перад Фронтам як палітычнае сілаю, і вынікла нечаканае "раздваенне" на пазытыў і нэгатыў фактару двухаблічнасці БНФ

(мы -- і партыя, і рух). Сапраўды, калі дбаць пра пашырэнне ў перамогу ў грамадзстве нацыянальнай ідэі, -- не абысьціся без магчымасцяў, якія дае рухаўская праца. Калі ж замкніцца на выкананыні адарваных ад жыцця загадаў -- тады рух не патрэбны.

Радок з раздзелу "Моцныя бакі": "Моцны лідэр". Моцны -- у сэнсе харызматычны, валявы. На жаль, доўгі пералік арганізацыйных проблемаў Фронту ў раздзеле "Слабасьці" даказвае, што наяўнасць лідэра такога тыпу за мяжой прывяла БНФ да арганізацыйнага крызысу.

Усе вонкавыя пагрозы -- дадзенасць. Мы доўга будзем змушаныя працаваць у варунках гэтых пагрозаў. І адказаць на іх можна толькі прафесійна працаю на трывалай матэрыяльна-тэхнічнай і рэурсавай аснове. Сёння такія магчымасці -- адукатычныя, інфармацыйныя, аналітычныя, матэрыяльна-тэхнічныя -- даюць мажлівасць супрацоўніцтва з грамадzkімі арганізацыямі, з "трэцім сектарам". Гэтае супрацоўніцтва -- зусім не распыленне нашых сілаў, як спрабуюць пераканаць некаторыя артадоксы, а, наадварот, канцэнтрацыя сілаў актыўнае часткі грамадзства вакол БНФ.

Наагул, SWOT-аналіз служыць некалькім мэтам. Ён прымушае прызнаўца ня толькі ў тым, што навакольны сьвет табе перашкаджае, але і ў тваіх уласных слабасцях. А толькі прызнаўшы слабасці, можна ставіць перад сабой задачу іх пераадолець. Як мне здаецца, у левым ніжнім квадраце табліцы ("Нявыкарыстанныя рэсурсы") дастаткова пазыцыяў, каб пераадолець нашыя слабасці.

Я сумысля не ўключыць у табліцу яшчэ адзін нявыкарыстанны рэсурс: магчымасці, якія дае прыход да ўлады або прынамсі ў реальны (г.зн. надзелены ўладаю) парламэнт. Калі гісторыя, у тым ліку й дзяякуючы нашай дзейнасці, кіне нам гэты выклік, ці гатовыя мы да яго? Ці дастаткова мы папулярныя і прафесійна падрыхтаваныя, каб перамагчы ў свободных і справядлівых выбарах?

* * *

У межах свае тэмы ("Імідж БНФ і шляхі яго паляпшэння") намесьнік старшыні Камісіі пропаганды й контрапропаганды БНФ, кандыдат філозофскіх навук Уладзімір Падгол праанкетаваў прысутных фронтайскіх актывістаў. Колькасныя вынікі анкетавання пададзеныя ў дужках перад кожным варыян-

там адказу.

1. Як Вы лічыце, калі б 16 траўня ўсе сябры БНФ правялі выбары прэзыдэнта, выйшаўшы з урнамі для галасавання на вуліцы, арганізаўшы стацыянарныя ўчасткі ў палатках, у штаб-кватэрах, то што будзе атрымалася:

а (2 адказы). БНФ "Адраджэнне" пацярпеў бы палітычную паразу.

б (1). БНФ "Адраджэнне" быў бы разгромлены і сышоў бы з палітычнай арэны.

в (29). БНФ "Адраджэнне" з'дзейсніў бы дэманстрацыю нацыянальнай ідэі і дэмакратыі атрымаў бы палітычную перамогу, паказаўшы і насељніству і дыпляматам, што толькі БНФ -- адзінай магутнай палітычнай сіле на Беларусі.

2. Што найбольш важна для абароны незалежнасці:

а (3). Выяўляць ворагаў-агентаў Масквы, якія маскуюцца, хочуць разбурыць апазыцыю, падмяніўшы яе "прамаскоўскай апазыцыяй", і канцэнтраваць усе сілы на барацьбу з імі ці

б (26). Канцэнтраваць усе сілы на барацьбу з дыктатарскім рэжымам, а замаскаваных ворагаў выкарыстоўваць на карысць барацьбы за незалежнасць.

3. Што больш эфектыўна ў барацьбе за незалежнасць Беларусі:

а (27). Падтрымліваць пазытыўныя крокі Вярхоўнага Савету 13-га склікання, якія прызнаны ЗША, АБСЭ, Міжпарлямэнцкай асамблéй, НАТО як легітымны гарант незалежнасці Беларусі, ці

б (2). Утвараць новы заканадаўча-прадстаўнічы грамадзянскі Парламэнт і надалей дамагацца ягонай легітымнасці ў сьвеце.

Увага: у дэльвіх анкетах падкрэсленыя абодва адказы.

4. Вы бачыце БНФ "Адраджэнне":

а (2). войскам, якое мусіць падпарадкоўвацца загадам старшыні БНФ, як камандзіра, ці

б (29). дэмакратычнай арганізацыйяй, якая дзейнічае на падставе Статута, паводле якога вы

(заканчэнне на 9-й старонцы)

Юры ХАДЫКА

*Намеснік
Старшыні
БНФ "Адраджэнне"*

ТАКТЫКА ФРОНТУ

(Вытрымкі з даклада Ю. Хадыкі на V
Зьезьдзе БНФ "Адраджэнне")

Паважаныя сябры!

Першы тактычны стыль дзейнасці Фронту, які стаў пануючым з часу паспяховых для нас выбараў 1990 году, можна ўмоўна назваць "палітычным". Мы сканцэтравалі ўсе нашыя намаганьні па падтрымцы і забясьпячэнню дзейнасці фракцыі ў Вярхоўным Савеце. Нават масавыя мерапрыемствы праводзілі пад эгідаю дэпутатаў. Супроцьстаялі ў большай ці меньшай меры прыцягненію да агульнае працы нанова народжаных партый ў дэмакратычнага накірунку. Апраўданьнем такое тактыкі было простае меркаваньне - найбольш прости шлях да дасягнення стратэгічных мэтаў ляжыць праз заваёву палітычнае ўлады. Для гэтага і была створана партыя БНФ, калі стала відавочным, што на чарговых выбараў грамадзкія рухі будуть пазбаўлены права вылучэння кандыдатаў у дэпутаты.

Першыя прыкметы крызісу гэтай тыктыкі выявіліся яшчэ ў 1994 годзе пад час презыдэнская кампаніі, калі не удалося а ні ўзгадніць адное кандыдатуры, а ні перашкодзіць сацыял-дэмакратам вылучыць свайго кандыдата. Нягледзячы на аб'ектыўна важкія шанцы на перамогу дэмакратычных сілаў, мы, гуляючы "памаксымуму", страцілі амаль усё. І травеньскі рэфэрэндум праз год пацвердзіў гэта, таму што мы не зъянілі тактыку. Мы вылучылі больш за 200 кандыдатаў, не ўзгадніўшы зь іншымі

партиямі ніводнае акругі. І ў нас папросту не хапіла сілаў супроцьдзеяння рэфэрэндуму.

Памылка была аднак не ў самім факце ўдзелу ў выбараў, а ў нашай саманадзейнасці, у нежаданьні выконваць ролю агульнанароднага руху. Тоё ролі, якую акрамя БНФ і сёньня ніхто не ўстане адигрыванца. Мы непрадухілі непажаданае канкурэнцыі і ў выніку толькі лічаныя кандыдаты з дэмакратай прыйшлі ў новы склад Вярхоўнага Савету XIII склікання. Мы добра бачылі сапраўдную палітычную прыроду Аляксандра Лукашэнкі - гэтага "маладога ваўка" старое камуністычнае намеклятуры і стаўленьніка імперскіх сілаў Рasei.

каўскіх, антыімпэрскіх сілаў.

Я не здарма стаўлю гэтыя вызначэнныя праз коску, побач. Разумеючы пры гэтым, што не ўсе антылукашэнкаўскія сілы зьяўляюцца адкрыта антыімпэрскімі. Аднак, хоць палітыка - не алгебра, некаторыя правілы агульныя. Вораг майго ворага, мне сябра. А не наадварот. У нашай паразе вясною 1995 году мы павінны быті ў першую чаргу вінаваці саміх сябе, а не Лукашэнку, лукашэнкаўскую пропаганду ці іншыя партыі. Партыя ў шмат, а Беларускі Народны Фронт - адзін.

Аднак менавіта спрэчкі вакол ацэнкі нашых тактычных памылак, якія набылі форму канфлікту асабаў, прывялі да адхілення ад фронта ў скай працы шэраг сяброў, якімі Фронт не мае права ахвяраваць.

І гэта праблема ня толькі палітычная. Але і маральна. Мы заўсёды дэкларувалі маральную палітыку. Але не

заўсёды яе праводзілі. І ў апошнія часы такія выпадкі сталіся рэгулярныі. Я - адзін з старэйшых удзельнікаў БНФ і ня толькі па стажу ў арганізацыі. Таму мой абавязак скказаць пра гэта адкрыта.

(працяг на 8-й старонцы)

(Міліцыя і жанчыны) Фота Irex-ProMedia

Аднак палітычны рыгарызм, перабольшваньне нашых ідэялагічных разыходжанняў зь бліzkімі нам партыямі перад тварам рэальнае небяспекі, а, часам, і адкрытыя абрэзы іхных лідараў, зашкодзілі нам выкананць нашую натуральную місію аб'яднання ўсіх антылукашэн-

Анатоль ФЁДАРАЎ
сябра Сойму
БНФ "Адраджэнъне"

ПРА СЫТУАЦЫЮ Ў ФРОНЦЕ

1. Прычыны канфлікту:

- а) палітычныя паразы і страта ініцыятывы Фронту на працягу апошніх гадоў; неадпаведнасць палітычных рашэнняў і дзеяньняў аб'ектыўнай сітуацыі;
- б) страта палітычнага адзінства й калегіяльнасці пры прыняціі рашэнняў; фармаванье заганнага стылю кіраўніцтва;
- в) неадпаведнасць узросшага вопыту і вагі рэгіянальных і іншых арганізацыяў іх рэальнае ролі ў кіраўніцтве Фронту;
- г) эміграцыйныя праblems Пазняка:

- праblemа эфектыўнага кіраўніцтва;
- праblemа каманды;
- праblemа адэкватнасці рашэнняў;
- д) супяречнасці ў праblemе кансалідацыі апазыцыі;
- е) іншыя праblems.

2. Магчымыя варыянты развіцця сітуацыі:

- а) кансервация існуючага становішча; умацаванье гіерархічнае ("вэртыкальнае") структуры, ізаляванье і выцясненіе з арганізацыі актыўнае "апазыцыі", палітычнае ізаляванье і самаизаляванье Фронту;
- б) частковая (касмэтычныя) зьмены ў Фронце, якія не выпраўляюць, а толькі заблытаюць сітуацыю; далейшае паглыбленьне расколу і дыскрэдытацыя арганізацыі;
- в) прынцыповая зьмены ў палітычных падыходах, у стылі кіраўніцтва, у вызначэнні арганізацыйна-функцыйнальных роляў і інш.

Зьяўлецца магчымасць для падвышэння палітычнага іміджу лідэра Фронту, стварэння новых пэрспэктываў для арганізацыі, гуртаванье вакол яе незалежніцкіх сілаў і інш.

3. Пропановы па нармалізацыі сітуацыі:

- а) аднаўленчыя дэмакратычных нормаў у дзейнасці арганізацыі і яе кіраўніцтве; ліквідаванье "вэртыкальі";
- б) вяртанье да працы зладжанай партыйнай камандай, утварэнне Паліткамітэту, падвышэнне ролі Сойму, Ценявага Габінэту і інш;
- в) новае вырашэнне праblems кіраўніцтва, як праblems эфектыўнай палітыкі і мэнеджменту, а ні як праblems асабістага лідэрства;
- г) падвышэнне прадстаўніцтва ў кіруючых органах фронту рэгіянальных і іншых арганізацыяў, наладжванье іх сумеснай працы і працы з "цэнтрам";
- д) прыцягненчыя ў арганізацыю сьвежых інтэлектуальных сілаў, быльых актывістаў БНФ, грамадзкіх і палітычных дзеячоў, спэцыялістаў;
- е) стварэнне блёка нацыянальна-патрыятычных і кансалідацыя вакол

Г. Смалькоў, А. Лукоміна, З. Пазняк – дэпутаты В. С. 12-га склікання

Фронта ўсіх дэмакратычных сілаў;

ж) распрацоўка эфектыўных мадэляў і кірункаў палітычнае дзейнасці, карэктроўка палітычнага курсу.

НЕКАТОРЫЯ ЗАЎВАГІ АДНОСНА ПАЛІТЫЧНАЕ СТРАТЕГІІ

1. Беларусь - наш агульны дом, які мы павінны будаваць для ўсіх (а ня толькі для сябе!)
2. Добра ўсё тое, што добра для незалежнасці Беларусі!

3. Нашыя сябры - усе, хто за вольную, сувэрэнную Беларусь!

4. БНФ - шырокі нацыянальна-дэмакратычны рух. БНФ - з народа і для народа!

5. Расія - наш сусед і партнэр, з якім нам будаваць добрыя дачыненны. "Інтэграцыя" патрэбна палітычным банкрутам, а не народам Беларусі і Расіі.

Правільная палітыка - эфектыўная палітыка!

НЕКАТОРЫЯ ЗАЎВАГІ АДНОСНА ТАКТЫКІ ПАЛІТЫЧНАЕ ДЗЕЙНАСЦІ

1. Мітынгі, дэмантрацыі і іншыя масавыя акцыі сёняня - хутчэй анахранізм, чым эфектыўная грамадзка - палітычная дзейнасць. Праводзіцца

павінны пры наяўнасці дас-татковых падставаў і добрай падрыхтоўцы.

2. Асноўныя палітычныя акцыі жорстка каардынуюцца і рэалізуюцца ў межах усёй Беларусі.

3. Усе акцыі, за асобымі выключэннямі, прывязваюцца да проблемаў людзей, а не да нашых проблемаў.

4. Любая акцыя маюць сэнс толькі тады, калі яны інфармацыйна падрыхтаваныя, альбо ствараюць моцны інфармацыйны імпульс.

5. Дазвол на акцыю - найперш, дазвол на публічную інфармацыйную дзейнасць.

Не саме важкае, колькі людзей прыме ўдзел у акцыі, саме важкае, колькі будзе пра яе ведаць (асабліва актуальна для раёнаў!).

6. Асноўны прынцып палітычнае дзейнасці сёняня: не людзі да нас, а мы да людзей.

Магчымыя формы: сустрэчы зь цікавымі людзьмі (пісьменнікі, гісторыкі, замежныя госьці, вядомыя выканаўцы, дзеячы культуры і г.д.), выкарыстаньне легальных каналаў для працы ў аўдыторыях (у навучальных установах, па лініі таварыства "Веды"; праз іншыя дзяржаўныя і грамадзкія арганізацыі), распаўсюджванье агітацыйных матэрыялаў (на кірмашах, вуліцах, у транспарце, ля прадпрыемстваў ды інш.), збор подпісаў па сацыяльна - значных для

ДРУГОЕ ДЫХАНЬНЕ ФРОНТУ

**Зварот Цэнтральнае Рады Маладога Фронту да VI Зыезду БНФ
“Адраджэнне”**

(працяг, пачатак у 2-ім нумары)

Палітызаванасьць грамадзтва, так харктэрная для канца 80-х - пачатку 90-х, зъмянілася значнай апатыяй, пагружэньнем насельніцтва ў свае ўнутраныя праблемы. На парозе новага тысячагодзьдзя на зъмену веку заклікаў і лёзунгаў надыходзіць эра рэальная справы. У тых варунках, калі нармалёвая партыйная і выбарчая дзейнасць немагчымыя, Фронт пакліканы пераносіць цяжар сваіх намаганняў у глыбіню грамадзкага жыцьця, у самую гушчу народных чаканняў і інтарэсаў. Менавіта Народны Фронт урэшце павінны адказаць на галоўнае беларускае пытаньне часу: "Калі не яны, дык хто?", адказаць і словам і справай: "Мы!".

На зацяглым этапе напружанага змаганьня за вольную Беларусь многія проста стаміліся й зьняверыліся. Фронту патрэбнае другое дыханье. Прага

Удзельнікі акцыі “Чарнобыльскі Шлях-99”

абнаўленыя, чаканьне рэформаў у самім БНФ выкліканы не крызысам лідэраў ці ўнутранымі ідэалагічнымі супяречнасцямі, а менавіта вострай патрэбай зъмены вобраза дзеянья.

У першую чаргу, БНФ трэба дасць грамадзтву яснае й сыстэмнае ўяўленыне пра тое, што ён зьбіраеца рабіць пасыля падзеньня рэжыму, растлумачыць сваю праграмную пазыцыю й сутнасць будучых пераўтварэнняў усім, ад чыноўніка да школьніка. Дзеля арганізацыі шырокамаштабовае агітацыі неабходныя сэрыі артыкулаў у незалежнай прэсе, правядзеніе ўлёткавых кампаніяў у перадвыбарчым стылі і мабілізацыя ўсіх магчымых сродкаў масавае інфармацыі, у тым ліку замежных.

Па-другое, Фронту зноў неабходныя моцныя рэгіянальныя й мясцовыя акцэнты, апошнім часам згубленыя. Нельга забывацца, што па ўсёй Беларусі БНФ пачынаўся з краязнаўчых гурткоў і суполак, што й пасённія нашая сіла - у рэгіянальных структурах. Акцыі тутэйшага значэння, націскі на тэмах горада й раёна, вобласці й сельсавета, адкрыты выклік мясцовым уладам па ўсім спектры праблемаў здольныя дасць грамадзкую падтрымку тут і цяпер, закласці капітальны фундамэнт выбараў любых узроўняў і будучых муниципальных рэформаў.

Па-трэцяе, дзеля рэалізацыі задачаў у сёньняшніх варунках БНФ неабходная разгалінаваная сыстэма філіяў і сатэлітарных арганізацыяў, якая

(працяг на 12-й старонцы)

(заканчэніне, пачатак на 5-й старонцы)

Таму мой абавязак сказаць пра гэта адкрыта.

Магчыма Зянон Пазьняк мае рацю, калі кажа, што сапраўдны палітык выбірае эміграцыю, а не турму. Так ва ўсялякім выпадку лічыў і "вялікі правадыр пралетарыяту" Уладзімер Ульянаў-Ленін. Бяспрэчным ёсьць ягонае права выбраць эміграцыю. Даваць з-за мяжы парады і крытыкаўца рашэнні кіраўніцтва і асобныя акцыі БНФ. У гэтым ёсьць нават не малая карысць. З адлегласці лягчэй бачныя дэталі, затое незаўажныя дробязі, часам істотныя. Бо не ўсё ж можна паведаміць па тэлефоне, ці прачытаць у газетах.

Праблема лідэрства ў Беларусі, на жаль, у апошнія часы набыла нейкія хворыя праявы. Усе шукаюць аднаго лідэра, быщам бы не жылі тады, калі мелі яго. Гэта нейкае ачмурэнне ад палітычнага посыпеху А. Лукашэнкі. Лідэраў павінна быць шмат. А рабіць з кагосці аднаго лідэра і пазней пераўтвараць яго ў куміра - гэта ня толькі палітычная памылка, а папросту грэх -- злачынства перад Богам і людзьмі. Людзі, якія ствараюць зь лідэра куміра, адначасна дэскрыдытуюць і арганізацыю, якую ён узначальвае.

Усе гэтыя хібы нашага жыцця як раз і зьяўляюцца харкатэрнымі для тактыкі "палітычнага стылю", калі непасрэднаю мэтаю зьяўляецца ўлада. Калі іншыя партыі - канкурэнты, а не саратнікі. Калі трэба клапаціца пра тое, каб хтосьці "не ўехаў да ўлады на гарбу БНФ". Але я глыбока перакананы, што пры нашым палітычным радыкалізме сам Фронт здолеет "уехаць да ўлады" і ўтрымаць яе не раней чым заваюе сталую палітычную падтрымку большасці насельніцтва. Але тады пра нашыя хібы гаварыць будзе позна.

Пакуль жа нашая папулярнасць вагаеца паміж 15 і 20%, нам папросту неабходна выкарыстоўваць тактыку "рухайскага стылю". Імкнучца аб'яднаць вакол сябе як мага болей саюзнікаў і скіраваць агульныя намаганні на дасягненне не максимальных, а аптымальных мэтаў. А гэта вымагае тактоўных і цывілизаваных зносінаў, узгаднення пазы-

цыяў, узаемных саступак, правядзення агульных акцыяў. І, натуральна, узаемнае павагі! Усё гэта складана, але магчыма -- на прынцыпах негвалтоўнага змагання за незалежную і дэмакратычную Беларусь, шляхам несупрацоўніцтва з дыктатарскім рэжымам і грамадзянскага непадпарадковання антызаконнай, антанацыянальнай уладзе. Усё гэта адпавядае праграме і статуту Беларускага Народнага Фронту і не зъяўляеца анікім адкрыцьцём. Гэта шлях, які Махатма Гандзі называў "Сат'яграха" -- упартасць у ісціні.

Індыя перамагла на гэтым шляху ў такіх жа неспрыяльных умовах, дзе былі і адсутніць агульнае мовы і разналікасць веравызнаньня.

Мы вярнуліся да тактыкі вулічнае дэмакратыі, прыцігваючы да сумеснага ўдзелу ў многіх акцыях парламэнцкія партыі. І рабілі гэта на падставе калектыўных рашэнняў. Ня гледзячы на натуральнае разыходжанье ў поглядах.

Бяспрэчна, што тактыка сумесных масавых акцыяў прынесла карысць нашым саюзнікам. Дастаткова звярнуць увагу на тое, як пабольшала на мітынгах сцягоў з чырвоным канём. А сацыялісты ды прафсаюзы натхніліся на правядзенне асобных мітынгаў і шэсцяці. Але ж ня думаю, што гэта шкодзіць Фронту ці агульнай справе барацьбы з дыктатураю. Больш таго вулічная падтрымка радыкалізавала пазыцыі дэпутатаў АГП, БСДГ і, нават, большае часткі Прэзыдэнта Вярхоўнага Савету XII склікання па пытанню нацыянальга сувэрэнітэту. Прамовы старшыні Прэзыдэнту Вярхоўнага Савету сп. Сямёна Шарэцкага задаволяць сёньня любога нацыяналістага.

Летасць у выніку ўзмацненія сувязяў паміж апазыцыйнымі да рэжыму сіламі ў жніўні БНФ стаўся адзінау пазапарламэнцкаю партыяй заснавальніцай Круглага стала і ён прыняў заклік да Вярхоўнага Савету з патрабаваннем імпічманту прэзыдэнта. Фронт зъяўляецца адзінау пазапарламэнцкаю партыяй, зь якою кансультируюцца місіі міжнародных арганізацый, і адзінау, якая бярэ, хаця і ўскосна, удзел у 3-х баковых кансультацыях (Эўразія, Вярхоўны Савет і Адміністрацыя прэзыдэнту) на конт пошукаў выйсьця з канстытуцыйнага крызісу.

Добра, шо Сойм прыняў усё ж правільнае рашэнне наконт выбараў --

гэта яшчэ адная стрэмка ў целе дыктатарскага рэжыму, як і частка Вярхонага Савету, якая захавала сваю адданасць Канстытуцыі 1994 году і тым самым захавала сваю легітымнасць. Гэта ёсьць маленькі шанец на негвалтоўнае выйсьце з канстытуцыйнага тупіку і доўгатэрміновы фактар, які падрывае законнасць усялякіх інтэграцыйных дамоваў. Добра, што і З. Пазьняк лічыць неабходнай палітыку падтрымкі Прэзыдэнта Вярхоўнага Савету.

А яна, гэтая палітыка не заўжды зъяўляеца простай, улічваючы разнагалосі сярод саміх дэпутатаў і супрацьдзеянні рэжыму. Такім складаным пытаньнем і зъяўляеца эўрапейская ініцыятыва на правядзенне кансультацыяў паміж дэлегацыямі Вярхоўнага Савету і выканаўчай улады на конт шляху выйсьця з канстытуцыйнага крызысу і нашае стаўленне да яе. Гэта ініцыятыва вымушае дэпутацкі бок ісці на перамовы, паколькі жыццяздейніць Вярхоўнага Савету падтрымліваеца як "вулічнаю дэмакратыю", гэтак жа і прызнаньнем з боку Эўрапейскае Супольнасці.

Аднак ісці на перамовы па ўдасканалінню Канстытуцыі - небяспечна. Бо прэзыдэнцкі бок, не адчуваючы моцнага ўціску звонку і зь сярэдзіны, будзе ў стане сарваць дамоўленасці ў любы час. Хаця ён непасрэдна зацікаўлены ў працяглых дыскусіях, каб паслабіць, а можа і наагул пазбавіцца міжнароднае ізаляванасці. Таму пазыцыя дэпутатаў Вярхоўнага Савету мусіць быць цвёрдаю і прынцыпова ды грунтувацца на некалькіх катэгарычных патрабаваннях - спыненне рэпрэсіяў, доступ апазыцыі да дзяржаўных СМИ і, галоўнае, аднаўленне Канстытуцыі 1994 году і Вярхоўнага Савету XIII склікання дзеля ўнісенні паправак законным шляхам.

У сувязі з гэтым хачу выказаць вялікую падзяку тым сябрам БНФ, якія мужна прайшлі праз гады рэпрэсійных акцыяў з боку рэжыму, выстаялі і не скарыліся. Толькі вашяя цвёрдасць і вера ў нашую Бацькаўшчыну і нашую перамогу, ёсьць сапраўдная аснова сілы Беларускага Народнага Фронту.

Жыве БЕЛАРУСЬ! ■

(заканчэнне, пачатак на 1-й і 2-й старонках)

Сойм гэтую маю заяву, аднак, непадтрымаў.

Дэзарганізацыя працы ў Фронце стала набіраць абароты. Кіраўніцтва з прыходам туды сп. Папкова і пры пэўнай асаблівай пазыцыі тагачаснага адказнага сакратара Управы сп. Сіўчыка (які ўгледзеў, напэўна, у маіх захадах падкопы пад свае паўнамоцтвы) фактычна ні па адным пытанні не магло дасягнуць таго самага кансэнсусу, зъ якім амаль не бывала проблемаў да пятага зъезду Фронту! Я адчуваў сваю агромністую віну ў гэтым, шчыра спрабаваў дапамагчы сп. Папкову (бо на яго паў выбар Старшыні) фактычна пачаць выконваць функцыі старшыні ў Беларусі, дзеля чаго пісаў заявы пра доўгатэрміновыя адпачынкі.

Але арганізатарам, кансалідоўнай фігурай сп. Папкоў рабіцца не хацеў ці ня мог. Практычна па ўсіх пытаннях ён меў думку, адрозную ад бальшыні іншых намеснікаў, і настойліва пераконваў сп. Пазняка ў тым, што гэта думка адзіна слушная. Рознагалосі сі датычылі найперш пытання аб яднаныні ўсіх грамадзкіх сілаў і ўплывовых асобаў у абароне Беларусі ад паўзучай акупацыі. Але сп. Папкоў заўсёды быў супраць. Ён быў супраць удзелу прадстаўнікоў Фронту ў

Нацыянальным выканаўчым камітэце (што фактычна прывяло да проблемаў у працы нашага Грамадзкага кабінету), супраць нашага ўдзелу ў Кангрэсе дэмакратычных сілаў, у апошній прэзыдэнцкай кампаніі ды, урэшце, нават супраць выдання падручніка па фронтаўскай пропагандысцкай барацьбе і супраць таго, каб Фront займаўся арганізацыяй паездак нашых славутых пісьменнікаў па абласцях і гарадах Беларусі!

На жаль, Старшыня Фронту амаль заўсёды становіўся на пазыцыю сп. Папкова. У прыватнасці, ён дакараў мяне, што я ўдараюся ў непатрэбнае культурніцтва, што веданьне пропагандысцкіх прыёмаў працы шараговымі фронтаўцамі можа быць для іх небяспечным, што нікага пляну працы Фронту Соймам зацвярджаць ня трэба, а займацца выключна акцыямі "Адстаўка" і "Грамадзянства БНР". Справа дайшла да таго, што я паставіў перад лютайскім Соймам 1999 г. пытаньне пра давер асабіста да мяне, і за гэта атрымаў ад спадароў Пазняка і Папкова ў поўным сэнсе разнос. У выніку *ніводнае раешэнне, за якое выступала бальшыня кіраўніцтва Фронту, у апошнія два гады фактычна не выконвалася, а раешэнні меншыні выконваліся слаба -- проста таму, што гэта раешэнні меншыні.*

У гэтым я вінаваціць нікога не хачу, акрамя самога сябе. Я пастаянна праяўляў слабахарактарнасць і саступаў таму, чаго патрабавалі ад мяне сп. Пазняк і сп. Папкоў. Страты ад гэтага нёс уесь Фront, бо лепш было, на мой погляд, хоць і не заўсёды слушна, але *нешта рабіць, чым не рабіць нічога*. Я спрабаваў і вусна і пісьмова пераконваць сп. Пазняка ў перавазе калектыўнай думкі бальшыні кіраўніцтва, спрабаваў натхніць яго на разумную рэарганізацыю систэмы кіраўніцтва Фронтом, але гэтага не дамогся. Каюся, часцей за ўсё мая пазыцыя была падобная да страйса з галавой у пяску: я Пазняку пропанаваў, ну, а раз ён не падтрымаў, дык сам няхай за вынікі й адказвае. Таму за першыяд пасля пятага зъезду ўсё сталоўчае, што зроблена, трэба найперш прыпісаць не кіраўніцтву Фронту, а яго мужным і адданым беларускай справе шарагоўцам. Ніzkі ім за гэта паклон!

Сёння я, як ніколі, цвёрда перакананы, што арганізацыя кіравання такай вялікай і інтэлектуальнай адметнай арганізацыі патрабуе ўсебаковага аналізу й падтрымкі шырокімі фронтаўскімі масамі. Палітычнае лідерства й арганізацыя штодзённай працы не павінны ўваходзіць у антаганізм адно з адным. А ўжо пра тое, як працеваць, мы можам дамовіцца й разумна арганізоўваць і каардынаваць нашыя дзеянні. ■

(заканчэнне, пачатак на 3-й і 4-й старонках)

шэйшымі кіраўнічымі органамі ёсьць Зъезд і Сойм, усе раешэнні прыміаўца на падставе калегіяльнага аблеркавання, а не загадам адной асобы.

5. Як вы лічыце, трэба ладзіць адносіны з журналістамі:

а (2). лаяцца зь імі, абзываць прадажнымі, запісваць у агенты КГБ ці

б (30). пры любых умовах і абставінах паказваць паважлівую адносіны да журналістаў і іхнай цяжкай працы, дэманструющы свае маральныя перавагі і моц.

6. Як вы лічыце, для перамогі ў барацьбе за абарону незалежнасці Беларусі:

а (5). старшыня БНФ "Адраджэнне" павінен кіраваць фронтом з-за мяжы ці

б (26). змагацца разам з сябрамі, ахвяруючы, як і шараговыя фронтаўцы, дзеля Бацькаўшчыны.

7. Як вы лічыце, незалежнасць Беларусі

можна абараніць:

а (26). на падставе дакладнага навуковага аналізу ці

б (3). на падставе інтуіцыі аднаго лідэра?

Увага: у адной анкеце падкрэсленыя абодва адказы.

Зразумела, анкетаваньне на сэмінары нельга лічыць рэпрэзэнтатыўнаю сацыялягічнаю выбаркаю. Але ж на трэнінг прыехалі найбольш актыўныя й аўтарытэтныя людзі. І, згадзіцеся, уразжае абсолютная перавага адказаў пэўнага тыпу. Гэтыя адказы -- галасаваньне супраць сэкстанцства, гэта бачаньне БНФ як рэалістычнага, адкрытага, сучаснага незалежніцкага руху. І вельмі цешыць, што людзі выказваліся не з чужсога голасу, а слухаючы найперш сябе. ■

Алесь БЯЛЯЦКІ

**ФІРМА
“А.КРЫВАРОТ,
І.КРЫВАРОТ @ К”.**

Мною ў рэдакцыю перададзены зварот аднаго сябра фронту, у якім ён просіць дапамагі.

Сутнасць справы ў тым, што яшчэ трэх гадоў таму ён аддаў значную суму ў долях брату спадара А. Крыварота – І. Крывароту, пра што ў яго папрасіў А. Крыварот, паабязаваўшы рэгулярна выплачваць працэнты з гэтай сумы. А мы ж ведаем, што ў фронтаўцаў паміж сабой асаблівы давер, асабліва калі гарантам выступае даволі вядомая ў фронце асоба. Таму і ў голаў гэтагу нашаму фронтаўцу не прыйшло не паверыць. Як ён піша, ён падумаў, што чым гэтыя гроши будуць ляжаць, няхай зь іх

(працяг на 10-й старонцы)

**Вячеслав
СЛУЧЫК**
сакратар
Управы БНФ

ЯКІ МУСІЦЬ БЫЦЬ НАРОДНЫ ФРОНТ

(праца - пачатак у 2-м нумары)

Праца ў трэцім сэктары: падтрымка актыўных людзей з грамадzkім ініцыятывамі, супрацоўніцтва з рэгіянальнымі аддзяленнямі вядомых рэспубліканскіх наўрадавых арганізацый і рэгістрацыя мясцовых. Асаблівая ўвага надаецца супрацоўніцтву з ТБМ, "Вясной-96", "Супольнасцю", Фондам імя Л. Сапегі і незалежнымі прафсаюзамі. Рэанімующа рэспубліканскія грамадzkія арганізацыі экалягічнага кірунку (не забывайма, якую ролю адыграў БЭС на працягу 1989-1991 гадоў). Стварающы аргамітэты арганізацый для абароны эканамічных інтэрэсаў грамадзян (існуюць як мінімум дзьве масавыя катэгорыі грамадзян, якія ўжо маюць свае інтэрэсы:

1) пасля прыватызацыі кватэраў - домаўладальнікі;

2) фермеры й дачнікі - землеўладальнікі).

Стварающы арганізація юрыдычныя прымальні для праўнае дапамогі насельніцтву.

Стварэнне фінансавай базы. Наладжванье сувязяў са спонсарамі, падрыхтоўка праектаў і падача заявак на гранты на ўсіх узроўнях - як на нацыянальным (кіраўніцтва БНФ), так і на мясцовым (рэгіональныя й раённыя рады)

Распрацоўка праграмаў.

1. Грамадzkі (ценевы) кабінэт мусіць падрыхтаваць комплексную праграму развязыцца краіны, ўсіх асноўных галінаў народнае гаспадаркі; праграму станаўлення рэгіёнаў; стварае банк дадзеных і прыцягвае

неабходных спецыялістаў.

2. Натуральна, які маём права забывавацца пра вулічныя мерапрыемствы, культурніцкую дзейнасць, распаўсюд нацыянальнай сымболікі й беларускіх кніг ды інш.

3. Беларускі Народны Фронт мусіць перакласыці на сучасную мову нацыянальную ідэю. Дзеля гэтага патрабуеца актывізацыя кожнага фронтаўца, а ніякія не разборкі ды расколы. Тому кіраўнік Фронту сёньня мусіць стаць лідэр, за плячыма якога будзе каманда, якая здолеет ці не штодзённа ахвярна ды прафесійна працаваць. Натуральна, у варунках, якія склаліся сёньня, старшыня мусіць быць на Беларусі. Бо інакш будзе горш. *

ВЫСТУП, ЯКІ НЕ ПРАГУЧАЎ НА СОЙМЕ

**Мікалай КАРОТКІ
Сынілавічы**

Вельмі цяжка ўсьведамляць тое, што адбываецца. Я не адхіляю заслугаў Пазыняка, ягонае руплівасці і г.д., але ж трэба глядзець на рэчы цвярдзіць. Пазыняк усё далей адрываецца ад жыцця, ад народу, за які змагаецца. Ён надта падазроні глядзіць на людзей. Асабліва калі зьяўляюцца якія-небудзь магчымыя яму канкурэнты, ён кляйміць усіх стаўленікамі Масквы. Ён што, зьбіраецца адзін і голымі рукамі перамагчы? Наш Фронт усё больш становіцца сектаю, адварванаю ад праблемаў грамадзкае супольнасці. Я з глыбіні, і таму бачу і чую, што думае большасць людзей. Праедзьце па вёсках, мястэчках, гарадох - і вы ўбачыце: ці можа атрымаць галасы Пазыняк? - Не! Патрэбна аб'ядноўвацца ўсім дэмакратычнымі сіламі, інакш перамогі не відаць.

Людзі выходзяць з Фронту. Калі так будзе і надалей, то З. Пазыняк застанеца адзін. Для каго ж ён змагаецца? Чаму адрываецца ад людзей? Чаму бачыць ва ўсіх толькі ворагаў? Ужо і Вярхоўны Савет 13-га склікання мы павінны абвясціць ворагамі?

Вось так і будзем ваяваць з усімі да скону! А для каго і навошта? Колькі мы ўжо стварылі пустога і патрацілі

дарма сілаў! А цяпер зноў пустое рабіць - ужо грамадзянскі парламэнт, у той час калі ёсьць законна абранны.

Не, сябры, калі ісьці цяперашнім шляхам Пазыняка, то застанецца вы адны, што праўда, з Пазыняком!

Ведайце, выйдуць з Фронту разумныя і з досьведам людзі, не падтрымаюць Пазыняка цэлья арганізацыі на месцах!

Хопіць быць сектаю! Не разбівайце Фронт! *

(заканчэнне, пачатак на 9-й старонцы)
тэрмін, а можа быць і назаўсёды. Круцяцца гэтыя гроши, узбагачаючы двух падпрымальных братоў.

Неверагодная на першы погляд гісторыя. Здавалася б, не такі ўжо фронтаўцы і багатыя людзі, але нават і сярод іх можна стварыць сваё "МММ" - ККК. Самае прыкрае тое, што некаторыя людзі паверыўшы, аддавалі літаральна ўсё, што здолелі ашчадзіць, а зараз і ях ведаюць - ці вернуцца да іх гэтыя гроши ўвогуле.

А можа быць гэта адзін са сродкаў сп. А. Крывароту тримаць актывістаў фронту пад сваім упрыгожваннем? Парадаксальна, але пагадзіцесь, хто ж будзе крытыкаўца ці выступаць супраць чалавека, які табе павінен і не аддае пазыку? Но кожны з тых, хто патрапіў у гэту пастку, зараз думае, толькі пра тое, як бы вярнуць свае гроши.

З. Пазыняк пахваліў сп. А. Крывароту ў адным са сваіх апошніх факсаў за тое, што той дакладна выконвае загады. З гэтага вынікае, што ён давярае сп. А. Крывароту. І за асабістую адданасць зноў будзе прапаноўваць яго на кіраўнічую пасаду ў фронце. Хай бы можа ён загадаў яму напачатку вярнуць выманенія гроши фронтаўцам. ■

Рэдакцыйны бюлетең з'явіўся да ўсіх хто хоча і неяк панярнеў ад выніжніх згаданых амаральных дзеяній сп. А. Крыварота і ягоных падручных з просьбай даслаць інфармацыю да нас у рэдакцію! "Мы не павінны давусіці каб такія людзі, кіравалі дэмакратычнаю арганізаціяй, якая пранагандуе прынцыпы хрысьціянскіх капітоўнасцяў грамадству.

Сярод хрысьціянаў адною з галоўных запавядзяў ёсьць не абмані - не ўкрадлі! ■

ЗВАРОТ СЯБРАЎ БНФ "АДРАДЖЭНЬНЕ" г. БЕРАСЬЦЯ ДА ДЭЛЕГАТАЎ VI ЗЬЕЗДУ БНФ

6 ліпеня 1999 году

Апошнім часам Беларускі народны фронт "Адраджэнъне" перажывае сур'ёзны крызіс. У кірауніцтве БНФ фактычна адбыўся падзел. Па-рознаму ставяцца сябры БНФ і да дзеяньняў Старшыні фронту Зянона Пазняка. Прычыны крызісу, на наш пагляд, далёка не ў амбіцыях асобных лідараў БНФ, а ў адыходзе часткі кіраунікоў БНФ ад прынцыпаў дэмакратычнасці і калегіяльнасці пры выпрацоўцы і прыняці рашэнняў.

Падобныя ненармальныя зъявы знайшлі свой адгалосак і ў Берасьцейскай арганізацыі БНФ. Шэраг сябраў БНФ нават вымушаны былі адыйсьці ад актыўнай дзейнасці ў арганізацыі.

Для многіх з нас непрымальны той бюрократычны і недэмакратычны стыль кірауніцтва, які практикуе Берасьцейская абласная і гарадзкая Рады БНФ. Нормай стала прыняціе рашэнняў у вузкім коле, без шырокага сяброўскага абмеркавання. Яскравым прыкладам гэтага сталі апошнія выбары Рады

Берасьцейской гарадзкой арганізацыі, выбары дэлегатаў на абласную спрэваздачна-выбарчую канфэрэнцыю БНФ, так званае "зацьвярджэнъне" выбарным органам - гарадзкой Радай - дэлегатаў на Зъезд БНФ. Улічваючы, што Зъезд будзе абмяркоўваць складаныя пытаныні дзейнасці БНФ, абрэ новае кірауніцтва, такі адбор дэлегатаў лічым проста ганебным, бо як у камуністычныя часы, ён ігнаруе думкі часткі сябраў БНФ. Частка сябраў БНФ нават няведала пра ўсе гэтыя выбары, бо ім не палічылі неабходным паведаміць пра гэта, тым больш, што ніякіх абвестак у памяшканыні БНФ не вывешвалася. Робіцца ўсё, каб правесці толькі адзін "правільны" погляд, каб не дапусціць да абмеркавання складаных праблемаў дзейнасці БНФ магчымых апанэнтаў.

Мы лічым несумленнымі і вельмі шкоднымі для дэмакратычнага адраджэнскага руху ў Беларусі падобны дзеяньні, што зрабіліся практикай. Такі характар дзейнасці, пэўна, інспірующа

некаторымі мясцовымі кіраунікамі, а таксама сябрам Управы БНФ Анатолем Крываротам, намеснікам старшыні БНФ Сяргеем Папковым.

Заклікаем дэлегатаў Зъезду стаць на абарону прынцыпаў калегіяльнасці і дэмакратыі ў нашай арганізацыі, не дапусціць пераўтварэння яе ў закрытую, зафармалізаваную і аўтарытарную структуру. Спадзяємся, што дэлегаты Зъезду адказна паставяцца да выбару новага кірауніцтва БНФ, даверыўшы яго тым, хто будзе няўхільна тримацца згаданых прынцыпаў. Просім таксама даць слова гасцям Зъезду, якія не былі абрания дэлегатамі з-за маніпуляцыяў асобных функцыянераў.

Мы павінны выйсці з гэтага крызісу годна, паказаўшы прыклад усяму беларускаму грамадству, як трэба вырашаць праблемы.

Жыве Беларусь!

ПАРАЛЕЛІ

27.07.99 19:52
• • • • •

Ivan LAZAVY

"АДСУТНАСЦЬ ЛІДЭРА НА БЕЛАРУСІ СТВАРАЕ ПЭЙНЫЯ ПРАБЛЕМЫ"

З намеснікам старшыні Народнага Руху Украіны Іванам ЛАЗАВЫМ размаўляе палітычны агляданык **Паўлюк БЫКОЎСКІ**

П. Б. -- Што зьмянілася ў Руху пасля той трагедыі, што здарылася з Чорнавілам?

І. Л. -- Безумоўна, Рух страціў найвялікшага свайго аўтарытэта, чалавека, які стаяў на галаву вышэй чым які іншы лідэр нацыянальна-дэмакратычных сілаў Украіны. Такая вялікая утрата для Руху. Я пабачыў як людзі зразумелі постфактум, што было згублена. Да гэтага была сур'ёзная недацэнка. Калі Вячаслав Максімавіч Чорнавіл пайшоў з жыцця, на яго пахаваньне раптоўна прыйшлі 20

тысячаў чалавек, тыды, калі два месяцы раней, на гадавіну незалежнасці Украіны на яго заклік, заклік Руху прыйсьці на Сафійскі майдан, -- прышлі дзесяці 500 чалавек. Але гэтае ёсьць трагедыя Украіны -- мы не вытрывалі той выклік, што нам быў наканаваны, і сітуацыя, безумоўна, пагоршала.

П. Б. -- Якое месца зараз Рух, на вашую думку, займае сярод іншых палітычных сілаў Украіны?

І. Л. -- Гэта, як і было, застаецца адзінай некамуністычнай партыяй, якая, па-першае, ёсьць партыяй, бо астаняя так званыя партыі, большая ці меншая, - гэта без выключэння структуры аднаго чалавеку. Яго няма - і партыі няма. Той жа Паўло Лазарэнка - яго асабісты праблемы і "Грамады" ня стала, фракцыя ў парламэнце адразу распалася аж на 3 часыціны, партыя перастала існаваць. Гэта ёсьць лягічным наступствам таго, як утвараліся гэтыя партыі. Тым часам Рух існуе больш за 10 год, мае даўгія даўнія карані, мае структуры ва ўсіх абласцях. Доказам сваёй шырыні і глыбіні Рух мае тое, што на мінулых выбарах Рух перайшоў чатрохадсадкавы бар'ер у 23 з 25 абласцей.

Выключэннем сталіся шахцёрскія вобласці -- Данецкая і Луганская, дзе Рух атрымаў маныш за 4%. Найцяжэйшым рэгіёнам быў Крым, але там нам найбольш дапамаглі крымскія татары і Рух атрымаў больш за 6%. Але гэта ёсьць доказам таго, што Рух ёсьць сур'ёзнай агульнаўкраінскай партыяй, якая, дазволю сабе сказаць, ніколі не залежыла і цяпер не залежыць ад аднаго аўтарытэта ці лідэра, нават Чорнавіла.

П. Б. -- Якая зараз галоўная праблема стаіць перад Рухам?

І. Л. -- Існуе адна праблема - арганізацыйная. Як знайсьці стымулы, зрабіць працэдуры, мэханізмы і контроль, якія будуць ініцыяраваць і спрыяць, дапамагаць нарошчванню сілаў. Калі гэтае атрымаецца, то праз тры гады на выбарах у нас будзе вялікія пэрспективы. Калі гэтыя рэчы ня будуть зроблены, то Рух застанецца на тым узроўні, што мае зараз. Ён будзе другой партыяй пасля Камуністычнай.

(далей будзе)

(заканчэньне, пачатак у №2 бюллетэню і на 7-й старонцы гэта нумару)

дастаткова аўтарытэтны, каб стаць дамінуючай сілай у беларускіх НДА; фрontaўцы ўжо зараз дэ-факта складаюць ільвіную долю сярод кіраўнікоў недзяржаўных арганізацый па ўсёй краіне.

Беларускі Народны Фронт вядзе Беларусь у Эўропу, і таму ён павінны скарыстаць магутную падтрымку эўрапейскіх кансэрватараў і хрысьціянскіх дэмакратаў, якія ўсё набіраюць вагі й становішча найбуйнейшай ды найбольш уплывовай сілай Эўрапейскага саюза. Цеснае міжнароднае супрацоўніцтва БНФ з Народнай Партыяй Эўропы, а таксама нацыянальнымі цэнтрысцкімі і правацэнтрысцкімі рухамі ня толькі ўмацуе пазыцыі БНФ у Беларусі, але й паставіць на Захадзе заслону пашыраным праразейскім сындромам "трубы" і "калідору".

Фронт, назва якога гучыць па-ангельску як Belarusian Popular Front, мусіць імкнуцца быць папулярным. Не папулісцкім, а менавіта папулярным. Уяўленыне пра БНФ як арганізацыю антыкамуністычную й антыімпэрскую павінна дапоўніцца абрысамі стваральнага эўрапейскага, хрысьціянскага ў сваёй аснове вобразу, які мае на ўвазе абарону спрадвечных каштоўнасцяў і выключае абвінавачваньні ў дэструктыўнасці й экстремізме. Няспынная дзейнасць такога кшталту дазволіць узнавіць высокі аўтарытэт БНФ сярод усіх слоўнасців, набраць крытычную масу для мірных шматтысячных вулічных выступленняў і, што яшчэ важней, створыць трывалы падмурак даверу для пабудовы Нашага Беларускага Дому.

Каліндарны кругабег вулічных акцыяў, што прабуксоўвае апошнія два гады, мусіць улічваць актуальныя масавыя настроі ў дадзены момант і апэратыўна адгукашца на надзённыя падзеі, пра якія гавораць і краіна, і сьвет.

Калі зноў злачынна замоўчываюцца наступствы Чарнобыля, калі зноў беларускай прыродзе пагражают злачынныя індустрыяльныя монстры, а ў запаведніках прэзыдэнцкая "управделы" рубяць лес на вывоз, Народны Фронт, як у канцы 80-х, павінны весьці экалягічны рэй.

Сёняня, калі рэжым бессаромнай спойвае народ, а моладзь ахопленая эпідэмія наркаманіі ў СНДУ, калі мясцовая злачыннасць съпелася з расейскай мафіяй, менавіта БНФ застаецца усенародным фронтом змагання з крыміналізацыяй, татальним альлагалізмам і разбэшчваньнем грамадзтва. Трэба праводзіць інфармацыйныя кампаніі і ствараць грамадзкія камітэты, весьці растлумачальную работу. Беларуская мова на варце сямейных, маральных каштоўнасцяў - лепшая агітация за ідэі Адраджэння.

Яшчэ адзін моцны крок - працягінда здаровага ладу жыцця й духоўнага разьвіцця, арганізацыя й падтрымка спартовых спаборніцтваў, падлёткавых гурткоў і маладзёжных таварыстваў.

Адукацыя й культура - найважнейшыя сферы дзейнасці Фронту, якая павінна сёняня прыняць характар масавае асветы з распрацоўкай і абрародваньнем агульнабеларускіх праграмаў, зьбіраньнем навукова-практычных канфэрэнцыяў, заснаваньнем альтэрнатыўных афіцыёзу, сапраўды папулярных нацыянальных адукацыйна-культурніцкіх установаў, выданьняў і мерапрыемстваў.

Пэрспэктыўай нацыянальна съведамага грамадзтва, будучынай сапраўднае Беларусі ёсьць моладзь, перадусім гарадзкая. Стойка на празўрапейскае, актыўнае й дынамічнае пакаленіе'2000 мусіць стаць прынцыпам далейшае працы Фронту.

Беларускі Народны Фронт павінны праявіць сваю салідарнасць з усімі нацыянальнымі супольнасцямі Рэспублікі Беларусь у іх правах. Надышоў час усъведаміць і становішча расейскае дыяспоры як нацыянальнае мяшыні.

Урэшце, фундамэнタルным абавязкам БНФ ёсьць падтрымка царквы, касцёлу і актыўнае ўзаемадзеяньне з усімі хрысьціянскімі канфесіямі ў краіне. Духоўнае Адраджэнне беларускае нацыі немагчымае бяз Бога.

Сёняня дастаткова ўзяцца за справу, паказаць, што мы хочам, гатовыя, што мы сапраўды здольныя ўзяць на сябе адказнасць за Беларусь - і ў нас павераць.

*Другое дыханье даеща мацнейшим.
Мы разумеем, что з антыбеларуским рэжымам,
з пагрозамі дзяржаваўнасці краіны
й глыбінным пераутварэннем грамадзтва
можа справіцца толькі адзіны,
унутрана моцны й сапраўды папулярны
БЕЛАРУСКІ НАРОДНЫ ФРОНТ.*

Менск, 31.VII.99

Навіны

РАДАЎ
БНФ "Адраджэнне"

Інфармацыйны бюллетэнь
Наклад 299 асобнікаў

Бюллетэнь заснавалі:

Гарадзенская гарадзкая Рада,

Магілёўская абласная Рада,
пратаколам №4 ад 12 чэрвеня

Кастрычніцкая раённая Рада
БНФ, г. Менск
пратаколам №2 ад 16 чэрвеня

Рэдактар, дызайн і вёрстка:

Вітай Жагунь-Шаркоўскі

Адказныя за выпуск:

Вінцук Вячорка

Віктар Івашкевіч

Рэдакцыя не насе адказнасці за
недакладнасці ў аўтарскіх
матэрыялах. Пры перадруку
абавязковая спасылка на выданье.

Адрес для
ліставанья:

Менск, 220 006,
а/с 27